

สภาแห่งชาติ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สำนักภาษาต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปรับข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

สารบัญ

หน้า

สภาแห่งชาติสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

โครงสร้างของสภาแห่งชาติ

๑

- คณะประจำสภาแห่งชาติ

๒

- คณะกรรมการสภาแห่งชาติ

๓

- ห้องว่าการสภาแห่งชาติ

๓

- สมาชิกสภาแห่งชาติ

๔

อำนาจหน้าที่ของสภาแห่งชาติ

๕

วาระของสภาแห่งชาติ

๗

การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ

๗

เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

๑๑

ประธานและรองประธาน

๑๑

กระบวนการนิติบัญญัติ

๑๘

การประชุมสภา

๑๗

คณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติ

๑๙

- บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการ

๑๙

- คณะกรรมการกฎหมาย

๒๐

- คณะกรรมการเศรษฐกิจ แผนงาน และการเงิน

๒๐

- คณะกรรมการวัฒนธรรมและสังคม

๒๑

- คณะกรรมการกิจการด้านชาติพันธุ์

๒๑

- คณะกรรมการความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

๒๒

- คณะกรรมการการต่างประเทศ

๒๒

เลขาธิการสภาแห่งชาติ

๒๓

รายชื่อผู้นำประเทศ และคณะรัฐบาล สมัยที่ ๘

๒๔

ข้อมูลอ้างอิง

๒๖

สภาแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวปกครองตามระบอบประชาธิปไตยประชาชน (สังคมนิยม - คอมมิวนิสต์) แบบรวมอำนาจเข้าสู่ศูนย์กลางมีองค์กรแห่งสิทธิอำนาจสูงสุด คือ “พรรคประชาชนปฏิวัติลาว” “สภาแห่งชาติ” เป็น “องค์กรนิติบัญญัติ” และเป็นองค์กรบริหารอำนาจสูงสุด ฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการต่างขึ้นตรง ได้รับแต่งตั้งและต้องรายงานผลการปฏิบัติงานต่อสภาแห่งชาติ โดยอำนาจสูงสุดในการบริหารงานของประเทศหรืออำนาจการเลือกตั้งเป็นของประชาชน ดังนั้นจึงเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน

“**ประธานประเทศ**” ดำรงตำแหน่งประมุขสูงสุดของรัฐ และมีองค์กรบริหารหลักของรัฐ ๔ องค์กร คือ สภาแห่งชาติ คณะรัฐบาล ศาลประชาชน และองค์การอัยการประชาชน

“**สภาแห่งชาติ**” ถือเป็นองค์กรตัวแทนของประชาชน เป็นองค์กรตัวแทนแห่งสิทธิ อำนาจ และผลประโยชน์ของประชาชน เป็นองค์กรอำนาจแห่งรัฐ และเป็นองค์กรนิติบัญญัติที่มีสิทธิพิจารณา ข้อตัดสินใจหรือปัญหาสำคัญของชาติ รวมทั้งติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของคณะรัฐบาล ศาลประชาชน และองค์การอัยการประชาชน

ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติเพื่อเป็นตัวแทนแห่งสิทธิ อำนาจ และคุ้มครองดูแลผลประโยชน์ของชาติ สังคม และส่วนรวม

การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติปฏิบัติตามหลักการเสมอภาพ ลงคะแนนโดยตรงและลับ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิเสนอถอดถอนผู้แทนของตนได้ หากประพฤติตนไม่สมเกียรติ ศักดิ์ศรี และขาดความไว้วางใจจากประชาชน โดยบริหารงานตามหลักการประชาธิปไตยประชาชนแบบรวมศูนย์อำนาจ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมี “รัฐธรรมนูญ” เป็นกฎหมายพื้นฐานแห่งรัฐ การดำเนินงานของสภาแห่งชาติปฏิบัติตาม “กฎหมายว่าด้วยสภาแห่งชาติ” และการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติปฏิบัติตาม “กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ”

โครงสร้างของสภาแห่งชาติ

องค์ประกอบและโครงสร้างของสภาแห่งชาติประกอบด้วย ประธานสภาแห่งชาติ รองประธานสภาแห่งชาติ คณะประจำสภาแห่งชาติ คณะกรรมาธิการ ห้องว่าสภาแห่งชาติ และสมาชิกสภาแห่งชาติ สมาชิกสภาแห่งชาติทำหน้าที่เลือกและแต่งตั้งประธานสภาแห่งชาติ รองประธานสภาแห่งชาติ สมาชิกสภาแห่งชาติเลือกคณะกรรมาธิการที่ตนจะสังกัดได้โดยความเห็นชอบของที่ประชุมสภาแห่งชาติ จากนั้นสมาชิกแต่ละคณะกรรมาธิการเลือกและแต่งตั้งหัวหน้าและรองหัวหน้าคณะกรรมาธิการ

สมาชิกสภาแห่งชาติเลือกและแต่งตั้งสมาชิก ๑ คน เพื่อทำหน้าที่หัวหน้าห้องว่าการสภาแห่งชาติ ส่วนรองหัวหน้าห้องว่าการสภาแห่งชาตินั้นอาจแต่งตั้งจากสมาชิกสภาแห่งชาติหรือไม่ก็ได้

ประธานสภาแห่งชาติ รองประธานสภาแห่งชาติ หัวหน้าคณะกรรมการธิการ และหัวหน้าห้องว่าการสภาแห่งชาติ โดยตำแหน่งประกอบกันเป็นคณะประจำสภาแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่แทนสภาแห่งชาติ เต็มองค์คณะในระหว่างนอกสมัยประชุมสภาแห่งชาติ

โดยศักดิ์ของตำแหน่งแล้ว ในทางการบริหารนั้น ประธานสภาแห่งชาติ ศักดิ์เทียบเท่ากับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และหัวหน้าคณะกรรมการหรือหัวหน้าห้องว่าการสภาแห่งชาติ ศักดิ์เทียบเท่ากับตำแหน่งรัฐมนตรี ซึ่งสะท้อนบทบาททางการบริหารและอำนาจที่ค่อนข้างสูงของตำแหน่งทางการเมืองของสภาแห่งชาติ

คณะประจำสภาแห่งชาติ

คณะประจำสภาแห่งชาติหรือคณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติ คือ คณะสมาชิกสภาแห่งชาติจำนวนหนึ่งซึ่งสมาชิกสภาแห่งชาติแต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติงานประจำของสภาแห่งชาติ โดยเฉพาะระหว่างที่มีได้เปิดสมัยประชุม

เป็นโครงสร้างและระบบเฉพาะพิเศษของสภาแห่งชาติลาว ซึ่งจัดองค์ประกอบและโครงสร้างตามแบบของประเทศสังคมนิยม – คอมมิวนิสต์ สภาแห่งชาติลาวมีสมัยประชุมหนึ่งปีมีสมัยประชุมสามัญ ๒ สมัย ระยะเวลา ๑ สมัยประชุม ประมาณ ๗ - ๑๕ วัน แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม และต้องมีองค์กรที่สามารถรองปฏิบัติหน้าที่ของสภาแห่งชาติในช่วงเวลาดังกล่าวได้ ซึ่งสภาแห่งชาติก็ได้ทำการเลือกตั้งคณะประจำสภาแห่งชาติของตนขึ้นมา

คณะประจำสภาแห่งชาติ ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน และกรรมการจำนวนหนึ่ง ประธานและรองประธานสภาแห่งชาติ เป็นประธานและรองประธานคณะประจำสภาแห่งชาติโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นประกอบด้วยหัวหน้าคณะกรรมการทุกคณะกรรมการและหัวหน้าห้องว่าการสภาแห่งชาติ ซึ่งกรรมการคณะประจำสภาแห่งชาติ ต้องเป็นสมาชิกสภาแห่งชาติในวาระนั้นด้วย (ตามกฎหมายประธานและรองประธานสภาแห่งชาติเป็นประธานและรองประธานคณะประจำสภาแห่งชาติโดยตำแหน่ง ส่วนกรรมการอื่นแต่งตั้งจากสมาชิกสภาแห่งชาติโดยที่ประชุมสภาแห่งชาติ) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากการจัดองค์กรและบทบาท อำนาจ และหน้าที่คณะประจำสภาแห่งชาติจึงมีฐานะเป็นรัฐบาลเงาของสภาแห่งชาติ เพื่อคอยตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติงานของรัฐบาลอย่างใกล้ชิด

คณะประจำสภาชาติมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑. เตรียมการประชุมและเรียกสมาชิกเพื่อร่วมประชุมสภาแห่งชาติ
๒. วินิจฉัยตีความและอธิบาย รัฐธรรมนูญและกฎหมาย
๓. ให้การศึกษา อบรมประชาชน เพื่อให้ตระหนักถึงและพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนเคารพต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมาย
๔. เสนอให้ประธานประเทศออกรัฐบัญญัติหรือรัฐดำรัส
๕. กำกับและตรวจสอบ การดำเนินงานและการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารและองค์การตุลาการ
๖. พิจารณาข้อคัดสนใจและปัญหาสำคัญของประเทศในเวลาที่สภาแห่งชาติมีได้เปิดสมัยประชุม
๗. แต่งตั้งหรือถอดถอน รองประธานศาลประชาชนสูงสุด รองอัยการประชาชนสูงสุด และผู้พิพากษาของศาลประชาชน
๘. ชี้แนะและนำพา การปฏิบัติงานของ คณะกรรมการธิการ

๙. รับรองให้การปฏิบัติหน้าที่ของสภาแห่งชาติ ครบสมบูรณ์ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

๑๐. สนับสนุน ให้สมาชิกสภาแห่งชาติได้ดำเนินงานตามภารกิจ บทบาท และหน้าที่

๑๑. ปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่อื่นตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของสภาแห่งชาติ

อย่างไรก็ตามในระยะเวลาที่มีได้อยู่ในสมัยการประชุม คณะประจำสภาแห่งชาติมีอำนาจตัดสินใจและดำเนินการทุกประการได้เหมือนกับสภาแห่งชาติเต็มองค์คณะ ถือว่าเป็นผู้แทนที่สมาชิกสภาแห่งชาติทั้งหมดไว้วางใจเลือกตั้งให้มาดำรงตำแหน่งดังกล่าวเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่แทนสภาแห่งชาติเต็มองค์คณะได้ในระยะเวลาและกิจการตามที่กฎหมายกำหนด และให้ถือเป็นตัวแทนของสภาแห่งชาติในกิจการทั้งปวงในช่วงระยะเวลาตามกล่าวข้างต้น

คณะกรรมการสภาแห่งชาติ

คณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติ เป็นองค์กรฝ่ายเลขานุการด้านการประชุมของสภาแห่งชาติ และคณะประจำสภาแห่งชาติ รวมทั้งมีหน้าที่ในการช่วยเหลือสนับสนุนด้านการประชุมของสภาแห่งชาติ และคณะประจำสภาแห่งชาติในส่วนของกรดำเนินการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ คณะกรรมการสภาแห่งชาติมีจำนวน ๖ คณะ ซึ่งจำนวนคณะกรรมการของสภาแห่งชาติเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสภาแห่งชาติ ดังนี้

- คณะกรรมการกฎหมาย
- คณะกรรมการเศรษฐกิจ แผนงาน และการเงิน
- คณะกรรมการวัฒนธรรม - สังคม
- คณะกรรมการกิจการด้านชาติพันธุ์
- คณะกรรมการความมั่นคงและการป้องกันประเทศ
- คณะกรรมการการต่างประเทศ

ห้องว่าการสภาแห่งชาติ

ห้องว่าการสภาแห่งชาติเป็นองค์การฝ่ายธุรการ สำนักงาน และเลขานุการของสภาแห่งชาติ และคณะประจำสภาแห่งชาติ

ห้องว่าการสภาแห่งชาติจัดตั้งขึ้นในที่ประชุมครั้งแรกของสภาแห่งชาติแต่ละชุดพร้อมกับคณะประจำสภาแห่งชาติและคณะกรรมการ โดยมีจำนวนพนักงานเท่าเดิมและกลุ่มเดิมแต่อาจมีการจัดหรือปรับตำแหน่งใหม่ ที่สำคัญที่สุดคือมีการสรรหาคณะผู้บริหารชุดใหม่

ห้องว่าการสภาแห่งชาติมีหน้าที่ค้นคว้า สรุปล วิเคราะห์ ตลอดจนบริหาร วางแผน งานการเงิน - การงบประมาณ และอำนวยความสะดวกให้แก่คณะกรรมการของสภาแห่งชาติในการดำเนินงาน และปฏิบัติหน้าที่ของตน

อำนาจหน้าที่ของห้องว่าการสภาแห่งชาติ

๑. บังคับบัญชาพนักงาน - รัฐกร ให้รับผิดชอบงานการเมือง แนวคิด - อุดมการณ์ และการบริหารงานของห้องว่าการสภาแห่งชาติ ปฏิบัติงานตามนโยบายและการมอบหมายของสภาแห่งชาติ ต่อสมาชิกสภาแห่งชาติ พนักงาน และรัฐกรของสภาแห่งชาติ

๒. จัดตั้งและปฏิบัติงานโครงการประจำเดือน ไตรมาส ครึ่งปี และ ประจำปี ของสภาแห่งชาติ และคณะประจำสภาแห่งชาติ สรุปลงและวิเคราะห์สถานการณ์และการปฏิบัติงาน ของสภาแห่งชาติและ คณะประจำสภาแห่งชาติในแต่ละช่วงเวลา

๓. สรุปลงและวิเคราะห์เกี่ยวกับการปฏิบัติ ตามระเบียบกฎหมาย แผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและ งบประมาณแห่งรัฐ เพื่อรายงานให้สภาแห่งชาติและคณะประจำสภาแห่งชาติ

๔. จัดเตรียมการประชุม ของการประชุมสภาแห่งชาติและคณะประจำสภาแห่งชาติ

๕. จัดทำและบริหารงานงบประมาณและงานพัสดุของสภาแห่งชาติ

๖. บริหารงาน เอกสาร - จุรการ งานสำนักงาน งานเลขานุการ งานห้องสมุด งานพิธีการ งานการบริหารยานพาหนะ งานเทคโนโลยีการพิมพ์ งานอาคารสถานที่

๗. บริหารงาน ป้องกันความสงบและรักษาความปลอดภัยของสำนักงานสภาแห่งชาติ

๘. ติดตาม ตรวจสอบ และสนับสนุนการปฏิบัติงานของห้องว่าการสภาแห่งชาติประจำเขต เลือกลงตั้ง

๙. ประชาสัมพันธ์ข่าวสารของสภาแห่งชาติ

๑๐. สร้างความสัมพันธ์และประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการแต่ละคณะของ สภาแห่งชาติ

๑๑. สร้างความสัมพันธ์และประสานความร่วมมือกับห้องว่าการศูนย์กลางพรรค ห้องว่าการ ประธานประเทศ ห้องว่าการนายกรัฐมนตรี และองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

๑๒. สร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ โดยความเห็นชอบของ คณะประจำสภาแห่งชาติ

๑๓. ปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่อื่นตามการมอบหมายของประธานสภาแห่งชาติหรือคณะประจำ สภาแห่งชาติ

โครงสร้างห้องว่าการสภาแห่งชาติ

ห้องว่าการสภาแห่งชาติ มีหัวหน้าห้องว่าการและรองหัวหน้าห้องว่าการสภาแห่งชาติเป็น ผู้บังคับบัญชา พนักงานและรัฐกรของสภาแห่งชาติ

โครงสร้างระบบการบริหารงานและการปฏิบัติงานของห้องว่าการสภาแห่งชาติ ประกอบด้วย กรมแผนก และห้องว่าการสภาแห่งชาติประจำเขตเลือกลงตั้ง

หัวหน้าห้องว่าการสภาแห่งชาติเป็นสมาชิกสภาแห่งชาติที่ได้รับการเลือกลงตั้งจากที่ประชุม ครั้งแรกของสภาแห่งชาติ ส่วนรองหัวหน้าห้องว่าการสภาแห่งชาติได้รับการแต่งตั้งจากคณะประจำ สภาแห่งชาติ ซึ่งรองหัวหน้าห้องว่าการจะเป็นสมาชิกสภาแห่งชาติด้วยหรือไม่ก็ได้

สมาชิกสภาแห่งชาติ

คุณสมบัติของสมาชิกสภาแห่งชาติ

๑. มีน้ำใจรักชาติ รักระบอบประชาธิปไตยประชาชน มีความจงรักภักดีตามแนวทาง การเปลี่ยนแปลงใหม่ของประเทศ มีความตั้งใจดีต่อประเทศชาติอย่างบริสุทธิ์ใจและรับใช้ผลประโยชน์ ของประชาชนอย่างเต็มความสามารถ

๒. มีความรู้ความเข้าใจต่อแนวทางและผลประโยชน์ของพรรคและข้อระเบียบกฎหมายของรัฐ สามารถเผยแพร่โน้มน้าวให้ความรู้ความเข้าใจและอบรมประชาชนให้เข้าร่วมกันสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวมและสังคมอย่างแท้จริง

๓. มีทัศนคติต่อส่วนรวมและสังคมอันถูกต้อง เป็นสัญลักษณ์แห่งความสามัคคีของประชาชนทุกเผ่าชน มีแนวทางในการปฏิบัติงานที่ใกล้ชิดและร่วมมือกับประชาชน ตลอดจนถึงต้องได้รับความไว้วางใจจากประชาชน

๔. มีความรู้ความสามารถทางวิชาการเพื่อให้สามารถค้นคว้าและเสนอความเห็นประกอบการปฏิบัติหน้าที่ตามสิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสภาแห่งชาติ

๕. มีสุขภาพแข็งแรงเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยดีตามสิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสภาแห่งชาติ

สมาชิกสภาแห่งชาติมีสิทธิและหน้าที่ดังนี้

๑. เป็นบุคคลตัวอย่างในการค้นคว้าใฝ่รู้และปฏิบัติหน้าที่ตามแนวทางและแผนนโยบายของพรรค ระเบียบกฎหมายของรัฐ และมติที่ประชุมของสภาแห่งชาติ

๒. เผยแพร่ นโยบายของพรรค ระเบียบกฎหมายของรัฐ และมติที่ประชุมของสภาแห่งชาติ โน้มน้าวประชาชนในการปกป้องคุ้มครองรัฐ เศรษฐกิจ และสังคม

๓. เข้าร่วมการประชุมของสภาแห่งชาติ เสนอความเห็นและลงคะแนนเสียงอย่างเสมอภาคต่อข้อพิจารณา หรือ “บันหา” หรือญัตติหรือการขอมติของสภาแห่งชาติ ในกรณีที่สมาชิกท่านใดไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมได้ สมาชิกจะต้องแจ้งให้คณะประจำสภาแห่งชาติทราบก่อนที่จะเปิดการประชุม

๔. เข้าร่วมงานการพัฒนาในระดับชุมชนชนบทอย่างใกล้ชิดกับประชาชน ภายใต้การติดตามประเมินผล และตรวจสอบความเป็นอยู่ประชาชน สรุปความคิดเห็นและแนวความคิดเสนอต่อที่ประชุมสภาแห่งชาติ

๕. รับคำเสนอหรือคำร้องของประชาชน เพื่อปรึกษากับองค์กรที่เกี่ยวข้องพิจารณาและแก้ไขอย่างเหมาะสมต่อไป

๖. รายงานการปฏิบัติงานของตนต่อประชาชนอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๗. รายงานการปฏิบัติงานของตนต่อคณะประจำสภาแห่งชาติอย่างสม่ำเสมอ

๘. เข้าร่วมการประชุมและพิธีการสำคัญขององค์การจัดตั้งพรรค องค์การจัดตั้งรัฐ และองค์การจัดตั้งมหาชนในเขตเลือกตั้งของตน

๙. ปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่อื่นตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบและข้อบังคับของสภาแห่งชาติ

อำนาจหน้าที่ของสภาแห่งชาติ

รัฐแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นรัฐประชาธิปไตยประชาชน อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน สภาแห่งชาติเป็นองค์การอำนาจรัฐที่มีสิทธิ อำนาจ พิจารณาและรับรองข้อตัดสินใจหรือปัญหาพื้นฐานของประเทศ ตลอดจนเป็นองค์การนิติบัญญัติและองค์การกำกับตรวจสอบการดำเนินงานของคณะรัฐบาลและองค์การตุลาการ (ศาลประชาชนและองค์การอัยการประชาชน)

สภาแห่งชาติจัดตั้งและดำเนินงานตามหลักการประชาธิปไตยประชาชนแบบรวมศูนย์อำนาจ
สภาแห่งชาติดำเนินงานตามระเบียบการประชุมและพิจารณาข้อตัดสินใจหรือ “บันหา” (ปัญหา) หรือ
ญัตติตามหลักการเสียงข้างมาก (Majority Vote)

สิทธิและหน้าที่ของสภาแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญ มีดังนี้

๑. จัดทำ รับรอง หรือแก้ไข รัฐธรรมนูญ
๒. พิจารณา รับรอง แก้ไข หรือยกเลิก กฎหมาย
๓. พิจารณา รับรอง กำหนด แก้ไข หรือยกเลิก ภาษีและส่วยอากร
๔. พิจารณา รับรอง แผนยุทธศาสตร์แห่งการพัฒนาเศรษฐกิจ - สังคม (แผนพัฒนาเศรษฐกิจ -
สังคมแห่งรัฐ) และ แผนงบประมาณแห่งรัฐ
๕. แต่งตั้งหรือถอดถอน ประธานประเทศ และ รองประธานประเทศ ตามการเสนอของคณะ
ประจําสภาแห่งชาติ
๖. พิจารณารับรองการเสนอแต่งตั้งหรือถอดถอน สมาชิกคณะรัฐบาล (นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี
รัฐมนตรีช่วย หัวหน้าองค์การเทียบเท่ากระทรวง เจ้าแขวง และเจ้าผู้ครองนคร) ตามการเสนอของ
ประธานประเทศ
๗. แต่งตั้งหรือถอดถอน ประธานศาลประชาชนสูงสุด อัยการประชาชนสูงสุด ตามการเสนอ
ของประธานประเทศ
๘. พิจารณาจัดตั้งหรือยุบ กระทรวง องค์การเทียบเท่ากระทรวง แขวง นคร รวมทั้ง พิจารณา
เขตของ แขวงและนคร ตามการเสนอของนายกรัฐมนตรี
๙. พิจารณานิรโทษกรรม
๑๐. พิจารณารับรองสัตยาบันหรือลบล้าง สนธิสัญญา หรือสัญญาที่รัฐบาลได้ลงนามกับ
ต่างประเทศตามกฎหมาย
๑๑. พิจารณาประกาศสงครามหรือประกาศยุติสงคราม
๑๒. ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติและดำเนินการตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย
๑๓. พิจารณาข้อตัดสินใจและปัญหาสำคัญอื่นที่มีความสำคัญต่อประเทศหรือผลประโยชน์
สำคัญของประชาชน
๑๔. ดำเนินงานตามสิทธิและหน้าที่อื่นตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

แผน ไคร์โครงการ และการดำเนินงานของสภาแห่งชาติ

การดำเนินงานของในสภาแห่งชาติแต่ละชุดนั้นจะเป็นไปตามแผนการปฏิบัติงาน ๕ ปี และ
แผนปฏิบัติงานประจำปีของสภาแห่งชาติ

องค์ประกอบของแผนการปฏิบัติงาน ๕ ปี และแผนปฏิบัติงานประจำปี นั้น มีองค์ประกอบ
เนื้อหาต่าง ๆ อาทิ การตราหรือการปรับปรุงกฎหมาย การพัฒนาทรัพยากรบุคคลและองค์กร
ความสัมพันธ์กับรัฐสภาต่างประเทศและองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ นโยบายและแผนหรือ
ทิศทางการดำเนินงาน การบริหารและการเงิน ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสำคัญของชาติ
ซึ่งแผนการปฏิบัติงาน ๕ ปีนี้ จะได้มีการจัดทำร่างขึ้นก่อนที่สภาแห่งชาติชุดเดิมจะหมดวาระ และ
รับรองในที่ประชุมการประชุมปฐมฤกษ์ของสภาแห่งชาติชุดใหม่ ซึ่งถือเป็นการส่งต่อและส่งมอบงาน
ที่เป็นระบบ ถ่ายทอดและสืบทอดงานอย่างมีประสิทธิภาพ

จากแผนการปฏิบัติงาน ๕ ปี ข้างต้น คณะประจำสภาแห่งชาติจะเป็นผู้ “ผันขยาย” (ปรับ) แผนปฏิบัติงาน ๕ ปี ไปสู่แผนการปฏิบัติงานประจำปี ซึ่งในด้านกฎหมาย (รวมทั้งด้านอื่นด้วยนั้น) จะมีการว่าแต่ละปีนั้นจะมีกฎหมายใดเข้าสู่การพิจารณาของสภาแห่งชาติบ้าง

แผนการทั้ง ๒ ระดับนั้น คือ ทั้งแผนปฏิบัติงาน ๕ ปี และแผนการปฏิบัติงานประจำปี จะจัดทำขึ้นโดย ๑) ตามความต้องการและนโยบายการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ของรัฐบาล ศาลประชาชน องค์การอัยการประชาชน และสภาแห่งชาติ ๒) ตามรัฐธรรมนูญ และ ๓) ตามหลักกฎหมายสากล

เฉพาะในด้านการตรากฎหมายนั้น ให้พิจารณาตามแผนการปฏิบัติงานประจำปี โดยองค์การและบุคคลผู้มีสิทธิเสนอร่างกฎหมายจะได้ค้นคว้าข้อมูลประกอบพร้อมทั้งจัดทำร่างกฎหมายเสนอต่อสภาแห่งชาติ ซึ่งรัฐบาลจะเป็นผู้รวบรวมความเห็นเสนอ (ปกติร่างกฎหมายที่จะผ่านที่ประชุมสภาแห่งชาติชุดนั้นจะต้องเสนอความเห็นผ่านที่ประชุมครั้งแรกของสภาแห่งชาติชุดนั้นก่อนเท่านั้น ดังนั้น ขึ้นรับร่างกฎหมายตามกระบวนการพิจารณากฎหมายไทย จึงอาจนับว่าเริ่มมีขึ้นตั้งแต่การประชุมครั้งแรกของสภาแห่งชาติชุดนั้น)

วาระและอายุการของสภาแห่งชาติ

สภาแห่งชาติมีวาระคราวละ ๕ ปี นับแต่การประชุมครั้งแรกของสภาแห่งชาติชุดนั้นถึงการประชุมครั้งแรกของสภาแห่งชาติชุดใหม่ สมาชิกสภาแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นพลเมืองลาวที่ได้รับการเลือกตั้งตามกฎหมาย การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติชุดใหม่ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนสภาแห่งชาติชุดเก่าจะหมดวาระ ๖๐ วัน

กรณีที่เกิดสงครามหรือด้วยสาเหตุอื่น ซึ่งก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่การเลือกตั้งนั้น สภาแห่งชาติอาจต่อวาระของตนได้ แต่ต้องดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติชุดใหม่ภายในหกเดือนภายหลังสภาการณ์ได้กลับคืนสู่ปกติ หรือกรณีที่มีความจำเป็นสมาชิกสภาแห่งชาติจะดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติก่อนหมดวาระของตนก็ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมสมาชิกสภาแห่งชาติไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิก

ในการบริหารงานด้านงบประมาณนั้น สภาแห่งชาติจะได้รับงบประมาณในการบริหารงานแยกจากรัฐบาลและองค์กรภาครัฐอื่น เพื่อรับผิดชอบและตอบสนองต่อภารกิจของสภาแห่งชาติ ซึ่งนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ

การเลือกตั้งจัดขึ้นทุก ๕ ปี ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ กำหนดให้มีสมาชิกจำนวน ๑๔๙ คน โดยในปัจจุบันมีสมาชิกจำนวนทั้งหมด ๑๔๙ คน แบ่งเป็นชาย ๑๐๘ คน และหญิง ๔๑ คน ระบบการเลือกตั้งเป็นการเลือกตั้งโดยตรง ในระบบแบ่งเขตจำนวน ๑๗ เขต แต่ละเขตมีผู้แทนได้หลายคน (๓ - ๑๗ คน) โดยในแต่ละแขวงพลเมือง ๕๐,๐๐๐ คน สามารถเลือกผู้แทนได้ ๑ คน แขวงที่มีพลเมืองน้อยกว่า ๑๕๐,๐๐๐ คน สามารถมีผู้แทนได้ ๓ คน พลเมืองลาวหญิงชายต่างมีสิทธิเท่าเทียมกันทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม - วัฒนธรรม และครอบครัว ซึ่งหมายรวมถึงสิทธิในการเลือกตั้งด้วย (เลือกตั้งครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๙)

ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

- พลเมืองลาวทุกคนโดยไม่จำแนกเพศ เผ่าชน ศาสนา ฐานะทางสังคม ภูมิภาค อาชีพ มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปมีสิทธิเลือกตั้ง

ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

- พลเมืองลาวทุกคนโดยไม่จำแนกเพศ เผ่าชน ศาสนา ฐานะทางสังคม ภูมิภาค อาชีพ มีอายุตั้งแต่ยี่สิบเอ็ดปีขึ้นไปมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาแห่งชาติ

ผู้ที่ถูกตัดสิทธิเลือกตั้งและสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

- ผู้ที่วิกลจริต
- ผู้ที่ถูกศาลประชาชนถอดถอนสิทธิเลือกตั้งหรือสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือตัดอิสรภาพ (ถูกจับกุม คမ်းขัง โดยชอบด้วยกฎหมาย)

ตามนโยบายของพรรค - รัฐ การจัดการเลือกตั้งนั้นจะต้องรับประกันได้ว่า สมาชิกสภาแห่งชาติจะต้องประกอบด้วยกลุ่มบุคคลทุกชนชั้น เพศ และเผ่าชน ในอัตราส่วนและจำนวนที่เหมาะสม

การเลือกตั้งของลาวนั้น ต้องสอดคล้องกับสโลแกนที่ว่า “พรรคเลือกคน คนเลือกพรรค” พรรคประชาชนปฏิวัติลาวซึ่งเป็นพรรคการเมืองพรรคเดียวของลาวจะทำหน้าที่คัดเลือกผู้สมัครของพรรค และเสนอให้ประชาชนเป็นผู้ลงคะแนนเลือกตั้ง ซึ่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคจะมีโอกาสได้รับการเลือกตั้งสูง

ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคนั้นจะไม่มีสิทธิเสนอชื่อของตนเองเป็นผู้สมัคร แต่จะต้องได้รับการเสนอชื่อจากองค์การจัดตั้งพรรค หรือองค์การจัดตั้งอื่น ๆ เท่านั้น เมื่อองค์การจัดตั้งนั้นเสนอรายชื่อผู้สมัครในนามองค์การจัดตั้งของตนแล้ว โดยไม่จำกัดจำนวน ทั้งนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับพิจารณาตามความเหมาะสม คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครของพรรคจะทำหน้าที่คัดเลือกและคัดสรรผู้ได้รับการเสนอชื่อเหล่านั้นให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค

นอกจากนั้นอาจมีผู้สมัครอิสระที่เสนอตนเองเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วย แต่มักไม่ได้รับความสนใจจากประชาชนนัก อย่างไรก็ตามผู้สมัครอิสระนี้จะสมัครในนามอิสระได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพรรคแล้วเท่านั้น และมักไม่ค่อยมีใครกล้าสมัครเป็นผู้สมัครอิสระเนื่องจากเสี่ยงต่อการตรวจสอบและการเสื่อมเสียชื่อเสียงถ้าไม่ได้รับการเลือกตั้งสูง ผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งจากผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคและผู้สมัครอิสระจะถูกตรวจสอบประวัติอย่างละเอียดและเข้มงวด

หลักคิดเกี่ยวกับประเด็นนี้ของลาวนั้น ลาวมองว่าผู้จะลงสมัครรับเลือกตั้งนั้นควรจะเป็นผู้ที่มีความสามารถสูง มีความซื่อสัตย์ และแสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์จนผู้คนยอมรับและร่วมกันเสนอให้เป็นผู้สมัครเพื่อรับการคัดเลือกและกลั่นกรองจากพรรค ผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคจึงเป็นผู้ที่มีฐานต้นทุนทางสังคมสูงและมีผู้รับรองการเสนอชื่อจำนวนมาก มิใช่ใครจะมาสมัครหรือได้รับการเสนอชื่อก็ได้ ทศนคติของคนลาวต่อผู้ที่มาสมัครโดยที่ไม่มีใครเสนอชื่อไม่มีผู้ชื่นชมในความรู้ความสามารถหรือความซื่อสัตย์ ไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ย่อมสันนิษฐานว่า

อาจเข้ามาเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ดังนั้น ผู้สมัครอิสระจึงมักไม่ได้รับความสนใจและมักไม่ได้รับการเลือกตั้ง ทั้งนี้ หลักคิดนี้เป็นเพียงข้อสันนิษฐานเท่านั้น ดังนั้น จึงอาจมีผู้สมัครอิสระบางท่านที่สามารถพิสูจน์ความสามารถได้เมื่อได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาแห่งชาติแล้ว และมักแสดงความคิดเห็นต่ออิสระโดยไม่ขึ้นต่อพรรค

การเลือกตั้งในลาวเป็น “การกาออก” (กาหมายเลขที่จะไม่เลือก) ซึ่งผู้ที่ได้รับคะแนนมากที่สุดและถดลงไปจนครบจำนวนที่ต้องเลือกออกจะเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ซึ่งการเลือกแบบนี้ถือเป็นเอกลักษณ์ของลาว แม้อาจสร้างความสับสนบ้างในเขตที่มีผู้สมัครจำนวนมากแต่มีผู้แทนน้อย เพราะบางครั้งการตัดสินใจกาออกจะตัดสินใจง่ายกว่าเลือกเข้า โดยเฉพาะเขตที่มีจำนวนผู้สมัครใกล้เคียงกับจำนวนผู้แทน

การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นการปฏิบัติตามหลักการ ๔ ประการ ดังนี้

- ๑) หลักการทั่วไป (เป็นการกว้างขวางและเปิดให้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง)
- ๒) หลักการเสมอภาพ
- ๓) หลักการโดยตรง
- ๔) หลักการลงคะแนนเสียงโดยลับ

คณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งของ สปป.ลาว เป็นคณะกรรมการที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นชั่วคราวเพื่อจัดการเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๑๒๐ วัน และอายุการหรือวาระของคณะกรรมการเลือกตั้งจะสิ้นสุดลงหลังการประชุมปฐมฤกษ์ของสภาแห่งชาติชุดใหม่ (เมื่อได้จัดการเลือกตั้งเสร็จเรียบร้อยแล้ว รวมทั้งรายงานผลการเลือกตั้งต่อสภาแห่งชาติชุดเก่า และสภาแห่งชาติชุดเก่าได้รับรองผลการเลือกตั้งนั้นแล้ว)

คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมติของกรมการเมืองศูนย์กลางพรรค และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ ประธานสภาแห่งชาติ โดยตำแหน่ง ประธานคณะประจำสภาแห่งชาติ เป็นผู้ลงนามแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับชาติ และมีผลภายหลังประกาศรัฐดำรัสของประธานประเทศ

คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่ในการเตรียม จัดตั้ง ปฏิบัติ แบ่งภาระความรับผิดชอบ จัดตั้งองค์กรและบุคลากรช่วยดำเนินงาน เพื่ออำนวยความสะดวกและควบคุมการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เป็นองค์กรกลางที่เข้ามาประสานงานให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งองค์กรจัดตั้งพรรค องค์กรจัดตั้งรัฐ องค์กรจัดตั้งมหาชน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

เพื่อเป็นการรับประกันว่าการเตรียมและการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ประธานคณะประจำสภาแห่งชาติจะแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง จำนวนประมาณ ๑๕ - ๑๗ คน ประกอบด้วยประธาน ๑ คน และรองประธาน ๒ - ๓ คน คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็น ผู้แทนจากหน่วยงานซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการเลือกตั้งต่าง ๆ ทั้งด้านการอำนวยความสะดวกและการจัดการ งบประมาณ การรักษาความสงบ การประสานงานงานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ งานมวลชนและชุมชนสัมพันธ์ อาทิ ประธานสภาแห่งชาติ

รองประธานประเทศ รองประธานสภาแห่งชาติ หัวหน้ากรรมาธิการที่เกี่ยวข้อง หัวหน้าห้องว่าการสภาแห่งชาติ ประธานคณะกำกับและตรวจสอบกลางแห่งรัฐ ประธานศูนย์กลางสหพันธ์แม่หญิงลาว หัวหน้าคณะโฆษณาและอบรมศูนย์กลางพรรค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเงิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแถลงข่าวและวัฒนธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงป้องกันความสงบ

โดยองค์ประกอบและลักษณะการดำเนินงานสะท้อนให้เห็นได้ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับสภาแห่งชาติอย่างยิ่ง นอกจากกรรมการส่วนใหญ่จะมาจากสภาแห่งชาติแล้ว พนักงานผู้ปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ยังมาจากสภาแห่งชาติด้วย

คณะกรรมการการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ ประกอบด้วย

๑. คณะกรรมการการเลือกตั้งระดับชาติ
๒. คณะกรรมการการเลือกตั้งระดับแขวง กำแพงนคร และเขตพิเศษ
๓. คณะกรรมการการเลือกตั้งระดับเมือง
๔. คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง

องค์ประกอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งแต่ละระดับนั้น ให้มีตัวแทนจากคณะพรรค ฝ่ายอำนาจการปกครอง (เจ้าแขวง เจ้าเมือง นายบ้าน) และองค์การจัดตั้งมหาชนด้วย นอกจากนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งระดับชาติ ระดับแขวง กำแพงนคร เขตพิเศษ และระดับเมืองจะต้องมีผู้แทน จากสภาแห่งชาติ หรือห้องว่าการสภาแห่งชาติด้วยเสมอ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่ละระดับนี้สามารถจัดองค์กรและแต่งตั้งบุคลากรเพื่อช่วยการดำเนินงานตามความเหมาะสม

คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. แนะนำต่อแขวง กำแพงนคร และเขตพิเศษ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งตามระดับชั้นนั้น

๒. จัดการศึกษาอบรมเกี่ยวกับความคิดทางการเมืองให้ประชาชนเพื่อยกระดับความเข้าใจต่อสิทธิประชาธิปไตยของประชาชน รวมทั้ง เพื่อสร้างเอกภาพเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการเลือกตั้งให้ประสบความสำเร็จด้วยดี

๓. จัดตั้งการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเลือกตั้ง สนับสนุน และประชาสัมพันธ์กระบวนการต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้งรวมทั้ง แนะนำให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเคารพกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ ตลอดจนกฎหมายเกี่ยวข้องอื่น

๔. จัดเตรียมและแจกเอกสารเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

๕. ตรวจสอบ คั่นคว้า และพิจารณาประวัติแบบคำร้องขอสมัครรับเลือกตั้ง เพื่ออนุมัติและประกาศรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ

๖. ตรวจสอบ คั่นคว้า และพิจารณาแก้ไขข้อร้องเรียนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้สมัครรับเลือกตั้ง เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

๗. ชี้แนะ นำพาและติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับต่าง ๆ

๘. รวบรวมและประกาศผลการเลือกตั้ง

๙. ออกใบรับรองให้ผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาแห่งชาติ

๑๐. สรุปรูป ประเมินผลและถอดบทเรียนเกี่ยวกับการเลือกตั้ง รวมทั้งประกาศเกียรติคุณ ต่อองค์การเลือกตั้ง และบุคคลที่มีผลงานในการช่วยเหลือการเลือกตั้งดีเด่น

๑๑. รายงานผลการเลือกตั้งและผลการจัดการเลือกตั้งต่อที่ประชุมปฐมฤกษ์ของสภาแห่งชาติ ชุดใหม่

เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

สมาชิกสภาแห่งชาติเป็นตัวแทนแห่งจิตปรารถนาและความมุ่งมั่นตั้งใจของประชาชนลาว ทุกเผ่าชน โดยพลเมืองลาวเป็นผู้เลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติตามหลักการที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ

สมาชิกสภาแห่งชาติได้รับเอกสิทธิ์ที่จะไม่ถูกดำเนินคดีหรือกักขัง หากไม่ได้รับความเห็นชอบ จากสภาแห่งชาติหรือคณะประจำสภาแห่งชาติ (ในเวลาที่สภาแห่งชาติมิได้เปิดสมัยการประชุม)

ในกรณีที่มีการกระทำผิดซึ่งหน้าหรือรีบด่วน หน่วยงานที่กักขังสมาชิกสภาแห่งชาติต้องรายงาน ต่อสภาแห่งชาติหรือคณะประจำสภาแห่งชาติ (ในเวลาที่สภาแห่งชาติมิได้เปิดสมัยการประชุม) เพื่อพิจารณาอนุมัติการจับกุมทันที

การสืบสวน – สอบสวนไม่อาจเป็นสาเหตุให้สมาชิกสภาแห่งชาติที่ถูกดำเนินคดีนั้น ขาดการประชุมสภาแห่งชาติได้

ประธานและรองประธาน

ประธานสภาแห่งชาติ

วาระการดำรงตำแหน่งประธานสภาแห่งชาติ

ประธานสภาแห่งชาติ ดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี สามารถดำรงตำแหน่งต่อเนื่องได้ตามสมัย ของสภาแห่งชาติ ประธานสภาแห่งชาติจะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

๑. ลาออก
๒. ถูกตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบ
๓. ตาย
๔. ยุบสภา

การแต่งตั้งประธานสภาแห่งชาติ

ประธานสภาแห่งชาติจะได้รับการเลือกจากสมาชิกสภาแห่งชาติ โดยการเลือกประธาน สภาแห่งชาตินั้นจะมีขึ้นระหว่างการประชุมครั้งแรกของสภาแห่งชาติชุดใหม่ ก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมาย และก่อนที่จะมีพิธีสาบานตน ทั้งนี้ ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกเป็นประธานสภาแห่งชาติจะต้อง เป็นสมาชิกสภาแห่งชาติ

ระบบการออกเสียงลงคะแนน

สมาชิกสภาแห่งชาติจะออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งประธานสภาแห่งชาติโดยเปิดเผยด้วย การยกมือเพียงครั้งเดียว ผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงข้างมากจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธาน สภาแห่งชาติ

ขั้นตอนการลงคะแนนเสียง/ผลลัพธ์

เมื่อมีการออกเสียงลงคะแนนเลือกประธานสภาแห่งชาติคนใหม่ ประธานสภาแห่งชาติที่กำลังจะพ้นวาระจะเป็นผู้ควบคุมการลงคะแนนเสียงดังกล่าว รวมทั้งจะเป็นผู้ประกาศผลการเลือกประธานสภาแห่งชาติคนใหม่ด้วย

สถานภาพ

ตำแหน่งประธานสภาแห่งชาติของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวถือว่ามีความสำคัญเป็นลำดับ ๒ รองจากประธานประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานประเทศฯ ในกรณีที่ประธานประเทศฯ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เป็นผู้แทนด้านนิติบัญญัติโดยอำนาจหน้าที่เป็นสมาชิกขององค์กรภายนอกรัฐสภาโดยตำแหน่ง เป็นตัวแทนของสภาแห่งชาติในองค์กรระหว่างประเทศเป็นประธานคณะกรรมการหรือองค์กรอื่น ๆ โดยตำแหน่ง ในกรณีที่ประธานสภาแห่งชาติไม่สามารถปฏิบัติภารกิจได้ รองประธานสภาแห่งชาติคนใดคนหนึ่งจะปฏิบัติหน้าที่แทน

อำนาจหน้าที่ของประธานสภาแห่งชาติ

ประธานสภาแห่งชาติ เป็น “ผู้ชี้แนะและนำพา” การปฏิบัติงานตามภารกิจของสภาแห่งชาติตลอดจน เป็น “ผู้แทน” ของสภาแห่งชาติ ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและระหว่างประเทศ ประธานสภาแห่งชาติมีสิทธิและหน้าที่ ดังนี้

๑. เป็นประธานการประชุมของสภาแห่งชาติ
๒. “ชี้แนะ” และตรวจสอบการดำเนินงานของสภาแห่งชาติ
๓. รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสภาแห่งชาติ
๔. “ชี้แนะและนำพา” การปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
๕. ลงนามนิติกรรม หนังสือ เอกสาร หรือกฎหมาย ที่ได้รับรองแล้วในที่ประชุมสภาแห่งชาติ
๖. ปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

สวัสดิการของประธานสภาแห่งชาติ ดังนี้

๑. ค่าตอบแทนเดือนละ ๓๐๐,๐๐๐ กีบ
๒. ที่พำนัก
๓. รถยนต์ประจำตำแหน่ง
๔. เลขานุการ ผู้ช่วยเพิ่มเติม บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญภายในประเทศ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำตัว

ด้านกิจการภายในสภา

ประธานสภาแห่งชาติ สามารถเรียกประชุม กำหนด และปรับเปลี่ยนวาระการประชุม บริหารการอภิปรายและกำหนดเวลาในการอภิปราย ตรวจสอบการรับร่างกฎหมายและการแปรญัตติ ลงนามในหนังสือถึงคณะกรรมการให้ดำเนินการศึกษา ทำหน้าที่ตรวจสอบการรับคำร้องในการจัดตั้งคณะกรรมการ และ/หรือ คณะกรรมการไต่สวน หรือพิจารณาในการจัดตั้งคณะกรรมการบางคณะ ด้านการเป็นประธานการสืบพยาน หรือเรียกมาชี้แจง หรือไต่สวนสาธารณะต่าง ๆ

ประธานสภาแห่งชาติ สามารถเปิด และปิดการประชุม ควบคุมที่ประชุมให้เคารพทบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และระเบียบข้อบังคับการประชุม บังคับใช้มาตรการทางวินัยในกรณีที่มีการก่อความวุ่นวายเกิดขึ้น และเพิกถอนมาตรการบางมาตรการ กำหนดรายชื่อผู้ที่ทำการอภิปราย มอบและสั่งให้เพิกถอนการอนุญาตให้พูดหรืออภิปราย กำหนดลำดับในการแปรญัตติ และเลือกคำแปรญัตติที่จะนำมาอภิปราย แจ้งให้ที่ประชุมลงคะแนน ตรวจสอบองค์ประชุม รับรองเอกสาร/ข้อความ/หนังสือที่ผ่านการลงมติรวมทั้งบันทึกการอภิปรายและตีความตามกฎระเบียบ หรือข้อบังคับอื่น ๆ ในการควบคุมกิจการและทรัพย์สินในสภาแห่งชาติ

อำนาจพิเศษของประธานสภาแห่งชาติ

ประธานสภาแห่งชาติ มีอำนาจพิเศษ โดยสามารถเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการยกร่างงบประมาณ ตรวจสอบข้อเสนอที่จัดเสนอโดยเลขานุการคณะกรรมการของคณะประจำสภาแห่งชาติ ว่าด้วยการสรรหาบุคลากร การมอบหมาย และการเลื่อนชั้นข้าราชการ แต่งตั้งเลขานุการหลังจากที่ได้ปรึกษากับคณะประจำสภาแห่งชาติ จัดการให้บริการของสภาแห่งชาติหลังจากที่ได้ปรึกษากับคณะประจำสภาแห่งชาติ มีบทบาทเฉพาะในเวทีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับวงงานรัฐสภา การกระชับความสัมพันธ์กับรัฐสภาต่างประเทศ รวมทั้งการรับผิดชอบด้วยด้านความปลอดภัย โดยมีอำนาจในการเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ความวุ่นวายในห้องประชุม

สิทธิในการพูด การลงคะแนนเสียง และอำนาจหน้าที่อื่นๆ ของประธานสภาแห่งชาติ

ประธานสภาแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นประธานในการอภิปรายข้อกฎหมาย จัดหาคู่มือเพื่อใช้ในการตีความหรือการทำให้หัวข้อภายใต้การอภิปรายสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี นอกจากนี้ ประธานสภาแห่งชาติยังสามารถเข้าร่วมการลงคะแนนเสียงในห้องประชุม เสนอร่างกฎหมาย หรือแก้ไขสามารถเข้าแทรกแซงกระบวนการตรวจสอบทางรัฐสภา รับรองการเห็นชอบกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ ประธานสภาแห่งชาติยังสามารถแต่งตั้งสมาชิกสภารัฐธรรมนูญได้ รวมทั้งการเป็นที่ปรึกษาในกรณีต่าง ๆ อาทิ การยุบสภา การแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี ฯลฯ

รองประธานสภาแห่งชาติ

อำนาจหน้าที่ของรองประธานสภาแห่งชาติ

สภาแห่งชาติ มีรองประธานสภาแห่งชาติ จำนวน ๒ คน มีหน้าที่ในการช่วยเหลือประธานสภาแห่งชาติในการดำเนินการกิจของประธานสภาแห่งชาติ และอาจได้รับมอบหมายภารกิจเฉพาะอื่น ๆ จากประธานสภาแห่งชาติหากประธานสภาแห่งชาติมีภารกิจอื่นที่ต้องดำเนินการ กรณีที่ประธานสภาแห่งชาติไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่แทนตามการมอบหมายของสภาแห่งชาติ

กระบวนการนิติบัญญัติ

การตรากฎหมาย

ลำดับขั้นหรือศักดิ์ของกฎหมายของ สปป.ลาว นั้น ประกอบด้วย ดังนี้ ๑) รัฐธรรมนูญ (Constitution) ๒) “กฎหมาย” (Law) ๓) รัฐบัญญัติ (Decree) เทียบเท่ากับ พระราชกำหนด ลาวเรียก “กฎหมายน้อย” ๔) รัฐดำรัส หรือดำรัสประธานประเทศ (Presidential Edict) กฎหมายซึ่งประกาศบังคับใช้โดยประธาน

ประเทศและนายกรัฐมนตรี โดยมีต้องผ่านการพิจารณาของสภาแห่งชาติ ศักดิ์ของกฎหมายเทียบเท่ากับพระราชกฤษฎีกา ซึ่งการศึกษานี้จะกล่าวถึงเฉพาะ “กฎหมาย” เท่านั้น เนื่องจากกระบวนการตราและการบังคับใช้ “กฎหมาย” เป็นกระบวนการบังคับใช้กฎหมายหลักของลาวเทียบกับศักดิ์กฎหมายได้กับ “พระราชบัญญัติ”

ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย สปป.ลาว องค์การจัดตั้งและบุคคลที่มีสิทธิเสนอร่างกฎหมาย เพื่อให้สภาแห่งชาติพิจารณา มีดังนี้

๑. ประธานประเทศ
๒. คณะประจำสภาแห่งชาติ
๓. รัฐบาล
๔. ศาลประชาชนสูงสุด
๕. องค์การอัยการประชาชนสูงสุด และ

๖. แนวลาสร้างชาติหรือองค์การจัดตั้งมหาชน ได้แก่ ศูนย์กลางชาวหนุ่มลาว สหพันธ์กรรมบาลลาว (สหพันธ์กรรมกร) และศูนย์กลางสหพันธ์แม่หญิงลาว

งานระบบกฎหมายและการออกกฎหมายของ สปป.ลาว นั้น แบ่งพิจารณาได้เป็น ๒ ด้านหลัก ซึ่งหลักการนี้ได้ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดและให้ความสำคัญเท่ากันทั้ง ๒ ด้าน และเป็นหลักการที่ประเทศซึ่งปกครองตามระบอบประชาธิปไตยประชาชนหรือสังคมนิยม – คอมมิวนิสต์ถือปฏิบัติ ดังนี้

การตราและปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย

กระบวนการตราและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายจะดำเนินการตามแผนการปฏิบัติงาน ๕ ปี ของสภาแห่งชาติ ซึ่งจะกำหนดว่าจะมีการตราหรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมายใดบ้าง ทั้งในรอบ ๕ ปี ซึ่งครบตามวาระของสภาแห่งชาติชุดนั้นและโครงการในแต่ละปี

เมื่อจะมีการพิจารณาเสนอกฎหมาย รัฐบาลโดยหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายนั้นหรือหน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายดังกล่าว จะมีการประสานงานรวบรวมความเห็นและข้อมูลเพื่อประกอบความเห็นต่อร่างกฎหมายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันจัดทำร่างกฎหมายดังกล่าวขึ้น เมื่อได้จัดทำร่างกฎหมายเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอกระทรวงยุติธรรมเพื่อพิจารณารับรองแล้วจะเสนอต่อรัฐบาล เมื่อคณะรัฐบาลลงมติรับรองแล้วจึงจะเสนอต่อสภาแห่งชาติก่อนที่สมัยประชุมสภาแห่งชาติเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

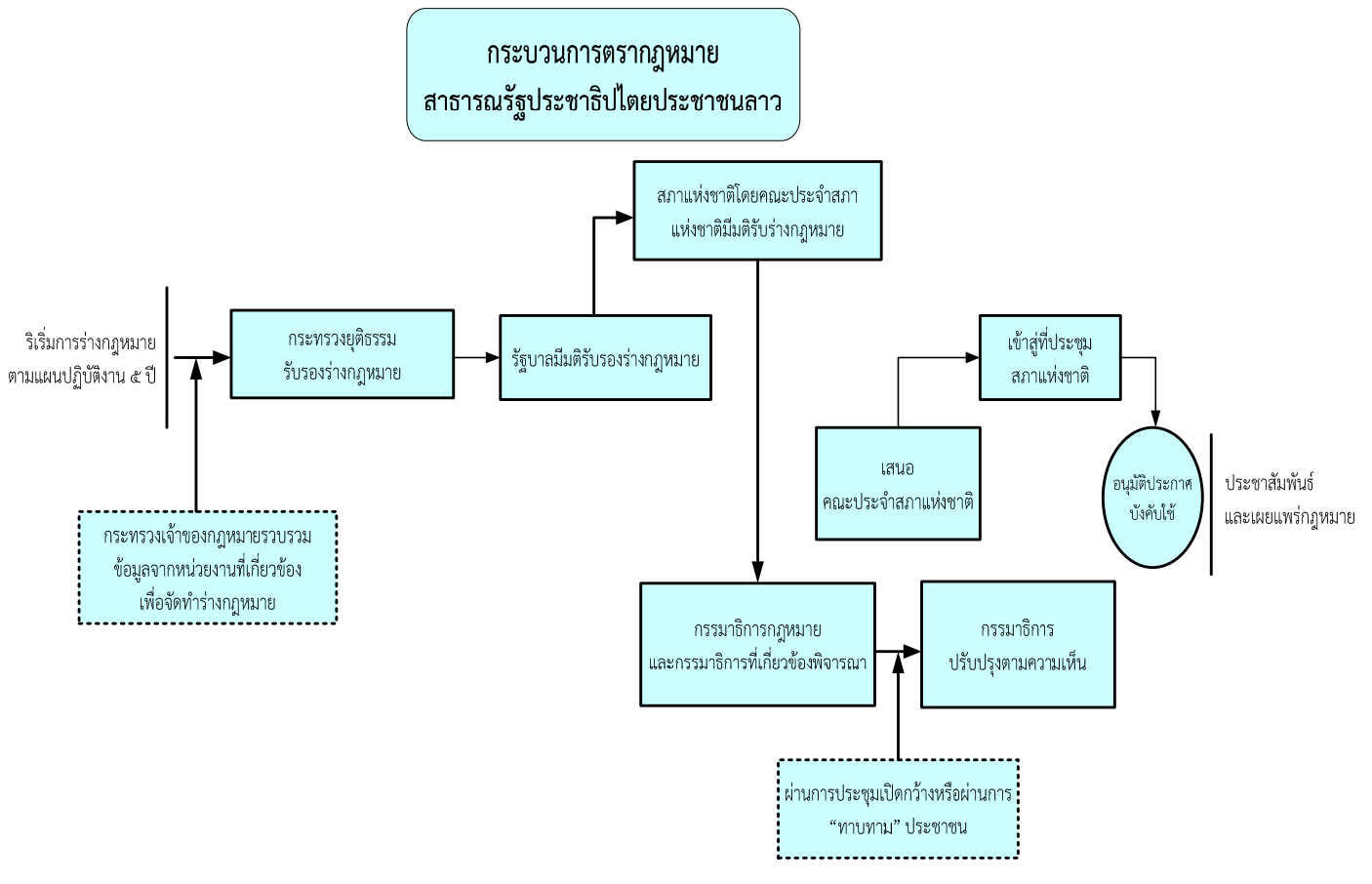
เมื่อสภาแห่งชาติรับร่างกฎหมายไว้พิจารณาแล้ว สภาแห่งชาติจะมอบหมายให้คณะกรรมการกฎหมายและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องพิจารณาร่วมกันเพื่อทำความเข้าใจ ตลอดจนตรวจสอบข้อมูลเพื่อนำเสนอต่อ “การประชุมเปิดกว้าง” เป็นการประชุมที่หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน ตลอดจน ตัวแทนประชาชน รวมทั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ และส่วนท้องถิ่น สามารถเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ในที่ประชุมได้ ซึ่งประเด็นในที่ประชุมเปิดกว้างนั้นก็เป็นที่ประเด็นเปิดกว้างที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการบริหารงานภาพรวมทั้งหมดของชาติด้วย เพื่อนำความเห็นมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงร่างกฎหมาย เมื่อปรับปรุงแล้วจึงเสนอให้คณะประจำสภาชาติอนุมัติ กรณีเป็นร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประชาชนหรือผลประโยชน์ชาตินั้น ก่อนเสนอเพื่อให้คณะประจำสภาแห่งชาติพิจารณาอนุมัติต้องมีการขอความเห็นหรือ “ประชาพิจารณ์” จากประชาชนก่อนด้วย โดยกระบวนการเสนอความเห็นและประชาพิจารณ์กฎหมายลาวนั้น เรียกว่า “การทาบถาม” กระบวนการนี้ สมาชิกสภาแห่งชาติ

จะลงพื้นที่เพื่อขอความเห็นจากประชาชนในพื้นที่ตามแขวงต่าง ๆ แล้วสรุปความเห็นที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องต่อไป เพื่อนำมาปรับปรุงอีกครั้งตามความเหมาะสม เมื่อปรับร่างกฎหมายแล้วจึงเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะประจำสภาแห่งชาติ

เมื่อคณะประจำสภาแห่งชาติเห็นเหมาะสมแล้วจึงเสนอเข้าสู่ที่ประชุมสภาแห่งชาติ ถ้าคณะประจำสภาแห่งชาติเห็นว่าข้อมูลยังไม่ครบถ้วนเพียงพออาจเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องรวบรวมข้อมูลเพื่อปรับปรุงให้ครบถ้วนสมบูรณ์และเสนอใหม่อีกครั้งได้

ขั้นตอนการพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภาแห่งชาตินั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบนำเสนอร่างกฎหมายร่วมกับคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง โดยรัฐมนตรีทำหน้าที่เสนอจุดประสงค์ของกฎหมายต่อที่ประชุมสภาแห่งชาติ กรรมการผู้รับผิดชอบร่างกฎหมายนั้นนำเข้าสู่การพิจารณารายมาตรา ถ้ามีข้อคิดเห็นหรือมีการขอแปรญัตติเพิ่มเติมให้ประธานสภาแห่งชาติหรือสมาชิกเสนอต่อที่ประชุม คณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่ชี้แจงกรณีกฎหมายใดพิจารณาได้ง่าย คือ ไม่ซับซ้อนหรือเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติอาจผ่านความเห็นหรือขอมติเป็นรายหมวดหรือรายภาค ถ้ากฎหมายฉบับใดมีความซับซ้อนหรือเกี่ยวข้องกับสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชน อาจพิจารณาผ่านความเห็นหรือขอมติเป็นรายมาตรา

การลงคะแนนเสียงให้ลงคะแนนเสียงแบบปิดลับ การผ่านความเห็นหรือมติจะมีผลบังคับใช้เมื่อได้รับคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมการประชุม เมื่อกฎหมายนั้นได้รับมติเห็นชอบจากสภาแห่งชาติแล้ว ให้คณะกรรมการการกฎหมายปรับปรุงตามความเห็นและคำแนะนำแล้วนำกลับเข้าที่ประชุมสภาแห่งชาติอีกครั้งในวันสุดท้ายของสมัยการประชุมนั้นเพื่อรับรองให้ประกาศบังคับใช้ต่อไป

การเผยแพร่กฎหมาย

เมื่อกฎหมายใดได้รับการลงมติบังคับใช้จากสภาแห่งชาติแล้ว กระทรวงผู้รับผิดชอบบังคับใช้กฎหมายจะต้องเสนอให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายนั้นต่อหน่วยงานขึ้นตรงและเกี่ยวข้องของตนก่อน โดยเริ่มตั้งแต่ส่วนกลางถึงท้องถิ่น ซึ่งเป็นการให้ความรู้เพื่อการบังคับใช้กฎหมายและปฏิบัติงานได้

กระบวนการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กฎหมายนั้นมีความหลากหลายนับแต่การประชาสัมพันธ์และโฆษณาทางสื่อ ตลอดจนการจัดทำเอกสารทางวิชาการ อาทิ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เอกสาร หนังสือ นอกจากนี้อาจมีการจัดสอนในชั้นเรียนหรือสัมมนาตามสถาบันการศึกษาด้วย กฎหมายบางฉบับอาจจัดเข้าไปอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนภาคบังคับด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของกฎหมายดังกล่าว

เป้าหมายของงานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กฎหมาย คือ จะเร่งให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายนั้นก่อน จึงขยายสู่กลุ่มพนักงาน (ข้าราชการ) ทั่วไป และสู่ภาคประชาชน เป็นการกระจายสู่ทุกระดับตั้งแต่จากศูนย์กลางสู่ท้องถิ่นตามลำดับ

ในการพิจารณาร่างกฎหมายและร่างรัฐบัญญัติ สภาแห่งชาติจะแต่งตั้งกรรมาธิการเพื่อจัดทำความเห็นเสนอต่อคณะประจําสภาแห่งชาติและประธานประเทศ นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการแต่ละคณะยังมีหน้าที่สนับสนุนสภาแห่งชาติและคณะประจําสภาแห่งชาติเพื่อดำเนินการตามอำนาจในการตรวจสอบการดำเนินงานของคณะรัฐบาล ศาลประชาชน และองค์การอัยการประชาชน อันจะเป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อสนับสนุนการจัดทำร่างกฎหมายในอนาคตด้วย

กฎหมายที่สภาแห่งชาติได้รับรองแล้วประธานประเทศต้องประกาศบังคับใช้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับรอง

ในระยะเวลาดังกล่าวนี้ ประธานประเทศมีสิทธิเสนอกลับคืนให้สภาแห่งชาติพิจารณาใหม่ได้ กฎหมายที่ให้พิจารณาใหม่นั้น หากสภาแห่งชาติมีมติยืนยันตามมติเดิมแล้ว ประธานประเทศต้องประกาศใช้ภายในกำหนดสิบห้าวัน

โดยปกติสภาแห่งชาติจะผ่านกฎหมายประมาณ ๑๒ - ๑๔ ฉบับ ปีสมัยประชุมละประมาณ ๖ - ๗ ฉบับ

ญัตติ

“ญัตติ” หรือข้อพิจารณา เรียกว่า “บันหา” หรือ “ปัญหา”

“บันหา” คือ ข้อเสนอที่มีความมุ่งหมายเพื่อให้สภาแห่งชาติลงมติหรือวินิจฉัยว่าจะปฏิบัติอย่างไร ซึ่งการเสนอเรื่องหรือข้อพิจารณาเพื่อให้ที่ประชุมสภาแห่งชาติพิจารณานั้นจะต้องเสนอเป็น “ญัตติ” หรือ “บันหา” “บันหา” จึงเป็นกลไกหนึ่งในการดำเนินงานของสภาแห่งชาติ เพราะ “บันหา”

ทุกเรื่องย่อมมีจุดมุ่งหมาย อันทำให้รู้ถึงประโยชน์หรือผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น “บันหา” จึงมีความสำคัญต่อการดำเนินงานของสภาแห่งชาติ ๓ ประการ ดังนี้

๑. เป็นกลไกในการตรากฎหมาย
๒. เป็นกลไกในการควบคุมการบริหาร
๓. เป็นกลไกในการประชุมสภา

โดยทั่วไปลักษณะการเสนอ “บันหา” แบ่งออก ๒ ประเภท คือ ๑) “บันหา” ที่เสนอด้วยวาจา และ ๒) “บันหา” ที่เสนอเป็นหนังสือ

“บันหา” ที่เสนอโดยถูกต้องแล้วประธานสภาแห่งชาติจะต้องนำเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมตามกระบวนการพิจารณา กระบวนการพิจารณา “บันหา” มี ๓ ขั้นตอน คือ ๑) การอภิปราย ๒) การแปร “ญัตติ” หรือการอภิปราย “บันหา” และ ๓) การลงมติ

“บันหา” หรือ “ญัตติ” หรือข้อตัดสินใจที่เกี่ยวกับ “ชะตากรรม” ของชาติและผลประโยชน์อันสำคัญของประชาชนต้องผ่านการพิจารณาของสภาแห่งชาติหรือคณะประจำสภาแห่งชาติกรณีสภาแห่งชาติมิได้เปิดการประชุมเท่านั้น

กระทู้ถาม

กระทู้ถาม คือ คำถามที่สมาชิกสภาแห่งชาติตั้งเพื่อถามนายกรัฐมนตรีหรือสมาชิกรัฐบาล (รัฐมนตรีและหัวหน้าองค์กรเทียบเท่ากระทรวง) ประธานศาลประชาชนสูงสุด และอัยการประชาชนสูงสุด ในเรื่องอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่หรือนโยบายการบริหารงาน

สมาชิกสภาแห่งชาติมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกรัฐมนตรีหรือสมาชิกรัฐบาล ประธานศาลประชาชนสูงสุด และอัยการประชาชนสูงสุด บุคคลที่ถูกซักถามนั้น ต้องชี้แจงต่อที่ประชุมสภาแห่งชาติด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร

แต่นายกรัฐมนตรีหรือสมาชิกรัฐบาล ประธานศาลประชาชนสูงสุด อัยการประชาชนสูงสุด หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีสิทธิที่จะยังไม่ตอบกระทู้นั้นก็ได้ ถ้าผู้เกี่ยวข้องนั้นเห็นว่าเรื่องหรือกรณีนั้นยังไม่ควรเปิดเผย เพราะอาจเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของประเทศ

กระทู้ถามที่สมาชิกตั้งถามนายกรัฐมนตรีหรือสมาชิกรัฐบาล ประธานศาลประชาชนสูงสุด และอัยการประชาชนสูงสุด มีอยู่ ๒ ลักษณะ คือ

๑. คำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือสมาชิกรัฐบาล ประธานศาลประชาชนสูงสุด และอัยการประชาชนสูงสุด ซึ่งส่วนใหญ่จะถามเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบนั้น

๒. คำถามเกี่ยวกับนโยบายการบริหารของนายกรัฐมนตรีหรือสมาชิกรัฐบาล ประธานศาลประชาชนสูงสุด และอัยการประชาชนสูงสุด ซึ่งเป็นคำถามที่สมาชิกสภาแห่งชาติตั้งขึ้น เมื่อเห็นว่าการบริหารงานแผ่นดินของนายกรัฐมนตรีหรือสมาชิกรัฐบาล ประธานศาลประชาชนสูงสุด และอัยการประชาชนสูงสุด ไม่เป็นไปตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาแห่งชาติหรือดำเนินการบริหารงานผิดพลาดไม่ตรงตามนโยบาย

กระทู้ถามนับเป็นวิธีการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาแห่งชาติ เพราะทำให้ฝ่ายปฏิบัติงานมีความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดียิ่งขึ้น มิฉะนั้นอาจถูกสมาชิกสภาแห่งชาติตั้งกระทู้ถามอันแสดงให้เห็นถึงความผิดพลาดหรือบกพร่องในการปฏิบัติงานได้

กระทู้ถามมี ๒ ประเภท คือ ๑) กระทู้ถามสด และ ๒) กระทู้ถามทั่วไป

การประชุมสภา

สภาแห่งชาติมีการประชุม ๔ ประเภท ดังนี้

๑. การประชุมปฐมฤกษ์
๒. การประชุมสมัยสามัญ
๓. การประชุมสมัยวิสามัญ
๔. การประชุมสมัยพิเศษ

การประชุมปฐมฤกษ์ คือ การประชุมครั้งแรกของสภาแห่งชาติชุดใหม่ จะมีขึ้นภายใน ๖๐ วัน หลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติชุดนั้น ประธานสภาแห่งชาติชุดเดิมจะทำหน้าที่ประธานการประชุมครั้งแรกจนกว่าจะได้เลือกตั้งประธานสภาแห่งชาติชุดใหม่

ที่ประชุมปฐมฤกษ์มีภารกิจ ดังนี้

๑. รับรองรายงานของประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผลการเลือกตั้ง และสมาชิกภาพของสมาชิกสภาแห่งชาติชุดใหม่

๒. แต่งตั้งประธานและรองประธานสภาแห่งชาติ กรรมการคณะประจำสภาแห่งชาติ หัวหน้ารองหัวหน้าและกรรมาธิการประจำคณะกรรมการ หัวหน้าห้องว่าการสภาแห่งชาติ และผู้แทนประจำคณะรัฐสภาระหว่างประเทศของสภาแห่งชาติ

๓. แต่งตั้งประธานและรองประธานประเทศ กำหนดองค์คณะของรัฐบาล แต่งตั้ง โยภย่ายหรือถอดถอนสมาชิกคณะรัฐบาล

๔. แต่งตั้งประธานศาลประชาชนสูงสุดและอัยการประชาชนสูงสุด

๕. พิจารณาและรับรองโครงการดำเนินงานของสภาแห่งชาติ

สภาแห่งชาติเปิดการประชุมสมัยสามัญ ปีละ ๒ ครั้ง โดยมีคณะประจำสภาแห่งชาติเป็นผู้เรียกประชุม การประชุมครั้งที่ ๑ มีขึ้นระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ และการประชุมครั้งที่ ๒ ระหว่างเดือนกันยายน หนึ่งสมัยประชุมของสภาแห่งชาติมีระยะเวลาประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์ โดยมีการกำหนดวาระที่ชัดเจนก่อนจะเริ่มการประชุมแล้ว

การประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ ๑ พิจารณากฎหมาย ข้อตัดสินใจหรือปัญหาทั่วไปของสภาแห่งชาติ ส่วนการประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ ๒ นั้น มีหน้าที่รับฟังคำแนะนำและพิจารณาบทรายงาน (ผลการปฏิบัติงาน) ประจำปีของรัฐบาล พิจารณารับรองแผนพัฒนาเศรษฐกิจ - สังคมและแผนงบประมาณของรัฐ รับฟังคำแนะนำและพิจารณาบทรายงาน (ผลการปฏิบัติงาน) ประจำปีของประธานศาลประชาชนสูงสุดและอัยการประชาชนสูงสุด นอกจากนี้อาจพิจารณากฎหมาย ข้อตัดสินใจหรือปัญหาสำคัญอื่นเพิ่มเติมได้

สภาแห่งชาติอาจเปิดการประชุมสมัยวิสามัญหรือการประชุมสมัยพิเศษได้ตามมติของคณะประจำสภาแห่งชาติ โดยการเสนอของประธานประเทศหรือนายกรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาแห่งชาติจำนวน ๑ ใน ๔ ของสมาชิกทั้งหมด

การประชุมสมัยวิสามัญ จัดระหว่างที่มีได้มีการประชุมสมัยสามัญเพื่อพิจารณาตัดสินใจและรับรองปัญหาที่มีความจำเป็น

การประชุมสมัยพิเศษ ของสภาแห่งชาติอาจเปิดขึ้นเพื่อพิจารณาตัดสินและรับรองปัญหาเฉพาะหน้าหรือปัญหาเร่งด่วนที่สำคัญของประเทศ

การประชุมของสภาแห่งชาติให้ดำเนินงานอย่างเปิดเผย โดยในกรณีจำเป็นคณะประจำสภาแห่งชาติจะตกลงให้ประชุมลับตามการเสนอของประธานประเทศหรือนายกรัฐมนตรีก็ได้

องค์ประชุม

การประชุมของสภาแห่งชาติจะเปิดประชุมได้ก็ต่อเมื่อมีสมาชิกเข้าร่วมการประชุมไม่น้อยกว่าว่่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด และมติของที่ประชุมสภาแห่งชาติจะบังคับใช้ได้ก็ต่อเมื่อได้รับคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมการประชุม เว้นแต่กรณีที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕๔ ๖๖ และ ๘๗ ของรัฐธรรมนูญ

การเปิดอภิปรายทั่วไป

การเปิดอภิปรายทั่วไปเป็นมาตรการควบคุมการบริหารงานวิธีหนึ่ง ซึ่งถือเป็นมาตรการที่สำคัญและมีประสิทธิภาพมาก เพราะสามารถเป็นเครื่องมือเหนี่ยวรั้ง ถ่วงดุลอำนาจ และควบคุมการบริหารงานของฝ่ายต่าง ๆ จากสภาแห่งชาติให้อยู่ในภาวะสมดุลได้ดีที่สุด แม้สภาแห่งชาติจะมีได้มีการใช้มาตรการการเปิดอภิปรายทั่วไปนี้มากนัก (ตามสถิติสภาแห่งชาติลาวเปิดอภิปรายทั่วไปทั้งกรณีการลงมติและไม่ลงมติน้อยมาก ระบอบการปกครองของลาว คือ ระบอบประชาธิปไตยประชาชนหรือ “สังคมนิยม-คอมมิวนิสต์” นั้น เป็นระบบที่เน้นทั้ง “พรรค” และ “รัฐ” “พรรค-รัฐ” ควบคู่และเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นมักแก้ปัญหากันเสร็จเรียบร้อยตั้งแต่ภายใน “พรรค” แล้ว ซึ่งถือเป็น “หลังฉาก” ขณะที่ระดับ “รัฐ” หรือ “หน้าฉาก” นั้น การบริหารงานมักเป็นไปด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย “ใสสะอาด” และปราศจากความขัดแย้ง)

ลักษณะของการอภิปรายทั่วไปแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ ๑) การเปิดอภิปรายทั่วไปโดยมีการลงมติ และ ๒) การเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่มีกรลงมติ

กรณีการเปิดอภิปรายทั่วไปโดยมีการลงมตินั้น รัฐบาลหรือสมาชิกคณะรัฐบาลอาจถูกสภาแห่งชาติ “พิจารณา” และ “ลงมติ” ไม่ไว้วางใจได้ตามการเสนอของคณะประจำสภาแห่งชาติหรือสมาชิกสภาแห่งชาติอย่างน้อยหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

ในระยะเวลาสี่สัปดาห์หลังจากที่สภาแห่งชาติได้ลงมติไม่ไว้วางใจ ประธานประเทศมีสิทธิเสนอให้สภาแห่งชาติพิจารณาใหม่

การพิจารณาครั้งที่สองต้องมีระยะห่างจากการพิจารณาครั้งที่หนึ่งสี่สัปดาห์ ถ้าการลงมติครั้งใหม่ไม่ได้รับความไว้วางใจ รัฐบาลหรือสมาชิกคณะรัฐบาลผู้นั้นต้องลาออก

คณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติ

บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติ เป็นองค์กรฝ่ายเลขานุการด้านการประชุมของสภาแห่งชาติ และคณะประจำสภาแห่งชาติ รวมทั้งมีหน้าที่ในการช่วยเหลือสนับสนุนด้านการประชุมของสภาแห่งชาติ และคณะประจำสภาแห่งชาติในส่วนของกรดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสภาแห่งชาติตามสิทธิและหน้าที่ของแต่ละคณะกรรมการสภาแห่งชาติมีดังนี้

คณะกรรมการการกฎหมาย

- ๑) ศึกษาร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกา และส่งไปยังคณะประจําสภาแห่งชาติ
- ๒) ให้คำแนะนำในร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกาตามที่รัฐบาลหรือองค์กรอื่นร้องขอ
- ๓) ศึกษาและตีความข้อบังคับ บัญญัติของรัฐธรรมนูญ และกฎหมาย
- ๔) ศึกษาการเพิกถอน ยกเลิก และแก้ไขกฎหมาย
- ๕) ดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ กฎหมายและบัญญัติต่าง ๆ ของฝ่ายบริหาร และตุลาการ
- ๖) ประสานกับคณะรัฐ องค์กรขนาดใหญ่ และองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดเก็บข้อมูลเรียก หรือ เชิญมาให้ข้อมูลหรือชี้แจงเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของคณะกรรมการและเดินทางไปตรวจสอบยังสถานที่นั้น
- ๗) ทำสัญญากับองค์กรต่างชาติหรือองค์กรระหว่างประเทศตามมติของคณะประจําสภาแห่งชาติ
- ๘) นำส่งประเด็นทางกฎหมายต่าง ๆ ไปยังสภาแห่งชาติและคณะประจําสภาแห่งชาติ
- ๙) ใช้สิทธิและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภาแห่งชาติและคณะประจําสภาแห่งชาติ

คณะกรรมการเศรษฐกิจ แผนงาน และการเงิน

- ๑) ศึกษาร่างแผนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และการเงิน
- ๒) ดูแลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และงบประมาณแผ่นดิน
- ๓) ศึกษาและให้คำแนะนำเกี่ยวกับร่างกฎหมาย ร่างรัฐบัญญัติ ร่างระเบียบ ร่างคำสั่ง และแผนต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และการเงินตามที่รัฐบาล หรือองค์กรอื่นต้องการเสนอต่อคณะประจําสภาแห่งชาติ
- ๔) ดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ และ/หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจและการเงิน
- ๕) ประสานงานกับองค์กร รัฐ หน่วยงานมหาชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อเก็บรวบรวม ข้อมูล เรียกพบและเชิญมาชี้แจงเกี่ยวกับประเด็นที่อยู่ในความสนใจให้กับคณะกรรมการ และเดินทางไปตรวจสอบยังสถานที่เกี่ยวข้อง
- ๖) ติดต่อกับองค์กรต่างประเทศ และระหว่างประเทศตามมติของคณะประจําสภาแห่งชาติ
- ๗) นำส่งประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจ และการเงินไปยังสภาแห่งชาติและคณะประจําสภาแห่งชาติ
- ๘) ใช้สิทธิ และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภาแห่งชาติและคณะประจําสภาแห่งชาติ

คณะกรรมการวัฒนธรรมและสังคม

๑) ดูแลและตรวจสอบการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และงบประมาณของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคมและวัฒนธรรม

๒) ศึกษาวางแผนและงบประมาณในส่วนของสังคม และวัฒนธรรม

๓) ศึกษาและให้คำแนะนำในร่างกฎหมาย และร่างระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการด้านวัฒนธรรมและสังคม ซึ่งถูกส่งมาจากรัฐบาล และองค์กรอื่นมายังสภาแห่งชาติ

๔) ตรวจสอบและส่งเสริมการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและ/หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคมวัฒนธรรม

๕) ประสานงานกับองค์กร รัฐ หน่วยงานมหาชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล เรียกพบและเชิญมาชี้แจงเกี่ยวกับประเด็นที่อยู่ในความสนใจให้กับคณะกรรมการและเดินทางไปตรวจสอบยังสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

๖) ติดต่อกับองค์กรต่างประเทศ และระหว่างประเทศตามมติของคณะประจำสภาแห่งชาติ

๗) นำส่งประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคมวัฒนธรรมไปยังสภาแห่งชาติและคณะประจำสภาแห่งชาติ

๘) ใช้สิทธิและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภาแห่งชาติและคณะประจำสภาแห่งชาติ

คณะกรรมการกิจการด้านชาติพันธุ์

๑) ดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และงบประมาณของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ หรือชนเผ่า

๒) ศึกษาวางแผนและงบประมาณในส่วนของกลุ่มชาติพันธุ์ หรือชนเผ่า

๓) ศึกษาและให้คำแนะนำในร่างกฎหมายและร่างระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการของกลุ่มชาติพันธุ์ หรือชนเผ่า ซึ่งถูกส่งมาจากรัฐบาล และองค์กรอื่นมายังสภาแห่งชาติ

๔) ตรวจสอบและดูแลการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและ/หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์หรือชนเผ่า

๕) ประสานงานกับองค์กร รัฐ หน่วยงานมหาชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียกพบ และเชิญมาชี้แจงเกี่ยวกับประเด็นที่อยู่ในความสนใจให้กับคณะกรรมการและเดินทางไปตรวจสอบยังสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

๖) ติดต่อกับองค์กรต่างประเทศ และระหว่างประเทศตามมติของคณะประจำสภาแห่งชาติ

๗) นำส่งประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคมวัฒนธรรมไปยังสภาแห่งชาติ และคณะประจำสภาแห่งชาติ

๘) ใช้สิทธิและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภาแห่งชาติและคณะประจำสภาแห่งชาติ

คณะกรรมการความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

๑) ดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและงบประมาณของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

๒) ศึกษาร่างแผน และงบประมาณในส่วนของความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

๓) ศึกษาและให้คำแนะนำในร่างกฎหมาย และร่างระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงและการป้องกันประเทศซึ่งถูกส่งมาจากรัฐบาล และองค์กรอื่นไปยังสภาแห่งชาติ

๔) ตรวจสอบและดูแลการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

๕) ประสานงานกับองค์กร รัฐ หน่วยงานมหาชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล เรียงพบ และเชิญมาชี้แจงเกี่ยวกับประเด็นที่อยู่ในความสนใจให้กับคณะกรรมการและเดินทางไปตรวจสอบยังสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

๖) ติดต่อกับองค์กรต่างประเทศและระหว่างประเทศตามมติของคณะประจําสภาแห่งชาติ

๗) นำส่งประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง และการป้องกันประเทศไปยัง สภาแห่งชาติ และคณะประจําสภาแห่งชาติ

๘) ใช้สิทธิและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภาแห่งชาติและคณะประจําสภาแห่งชาติ

คณะกรรมการการต่างประเทศ

๑) ดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และงบประมาณของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการต่างประเทศ

๒) ศึกษาร่างแผนและงบประมาณในส่วนของการต่างประเทศ

๓) ศึกษาและให้คำแนะนำเกี่ยวกับร่างกฎหมาย และร่างระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการต่างประเทศซึ่งถูกส่งมาจากรัฐบาล และองค์กรอื่นมายังสภาแห่งชาติ

๔) ตรวจสอบและดูแลการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่างประเทศ

๕) ประสานงานกับองค์กร รัฐ หน่วยงานมหาชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียงพบ และเชิญมาชี้แจงเกี่ยวกับประเด็นที่อยู่ในความสนใจให้กับคณะกรรมการและเดินทางไปตรวจสอบยังสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

๖) ศึกษาการให้สัตยาบัน หรือการยกเลิกสัญญา หรือข้อตกลงที่รัฐบาลลงนามกับต่างประเทศ และประสานงานกับคณะกรรมการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งส่งมายังคณะกรรมการประจําสภาแห่งชาติ

- ๗) ติดต่อกับองค์กรต่างประเทศและระหว่างประเทศตามมติของคณะประจำสภาแห่งชาติ
- ๘) นำส่งประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องกับการต่างประเทศไปยังสภาแห่งชาติและคณะประจำสภาแห่งชาติ
- ๙) ใช้สิทธิ และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภาแห่งชาติและคณะประจำสภาแห่งชาติ

เลขาธิการสภาแห่งชาติ

นายทองเต็น ไชยะเสน (Thongteun Xayasen) เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารของห้องว่าการสภาแห่งชาติและได้รับการแต่งตั้งในการประชุมครั้งแรกของสภาแห่งชาติแต่ละชุด

รายชื่อผู้นำประเทศ และคณะรัฐบาล สมัยที่ ๘ แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
(รับรองโดยที่ประชุมสภาแห่งชาติ สมัยที่ ๘ ครั้งที่ ๑๖ สมัยที่ ๘ ครั้งที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙)

ที่	รายนาม	ตำแหน่ง
ประธานประเทศ และรองประธานประเทศ		
๑.	นายบุนยัง วอละจิต	ประธานประเทศ สปป.ลาว
๒.	ดร.พันคำ วิพาวัน	รองประธานประเทศ สปป.ลาว
นายกรัฐมนตรี และรองนายกรัฐมนตรี		
๑.	นายทองลุน สีสุลิด	นายกรัฐมนตรี
๒.	ดร.บุนทอง จิตมะณี	รองนายกรัฐมนตรี/ประธานคณะกรรมการตรวจตรารัฐบาล/ หัวหน้าองค์การต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง
๓.	ดร.สอนไซ สีพันดอน	รองนายกรัฐมนตรี
๔.	นายสมดี ดวงดี	รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเงิน
ประธานสภาแห่งชาติ และรองประธานสภาแห่งชาติ		
๑.	นางปานี ยาห่อตู้	ประธานสภาแห่งชาติ ชุดที่ ๘
๒.	พลโท แสงนวน ไชยะลาด	รองประธานสภาแห่งชาติ
๓.	นายสมพันธ์ แพงคำมี	รองประธานสภาแห่งชาติ
๔.	นายบุนปอน บุตตะนะวง	รองประธานสภาแห่งชาติ
๕.	นายสีใส ลือเตมุนสอน	รองประธานสภาแห่งชาติ
รัฐมนตรีว่าการ		
๑.	พลโท จันทะสอน จันยาลาด	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงป้องกันประเทศ
๒.	พลตรี สมแก้ว สีลาวง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการป้องกันความสงบ
๓.	นายคำมัน สุนวิเลิด	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงภายใน
๔.	ศ. ดร.จะเลิน เยียเปาเฮอ	รัฐมนตรีประจำสำนักงานนายกรัฐมนตรี
๕.	นายสมมาต พลเสนา	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖.	นายบ่อแสงคำ วงดาลา	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร วัฒนธรรมและท่องเที่ยว
๗.	ดร.เลี่ยน ทิแก้ว	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและป่าไม้
๘.	นายไซสี สันติวง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
๙.	ดร.คำแพง ไชสมแพง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
๑๐.	นายคำเม็ง พงทะดี	รัฐมนตรี/หัวหน้าห้องว่าการสำนักงานประธานประเทศ

๑๑.	ดร.คำมะณี อินทิลาด	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานและบ่อแร่
๑๒.	นายเข็มมะณี พลเสนา	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า
๑๓.	ศ. ดร.บ่อเวียงคำ วงดาลา	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๔.	นายสะเหลิมไซ กมมะสิต	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๑๕.	นางแสงเดือน หล้าจันทะบุน	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา
๑๖.	ดร.สมพาว ไพจิต	ผู้ว่าการธนาคารแห่ง สปป.ลาว
๑๗.	ดร.ทันสะไหม กมมะสิต	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงไปรษณีย์ โทรคมนาคมและการสื่อสาร
๑๘.	ดร.บุนจัน สิ้นทวง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโยธาธิการและขนส่ง
๑๙.	ดร.เพ็ด พมพิทักษ์	รัฐมนตรี/หัวหน้าห้องว่าการสำนักงานนายกรัฐมนตรี
๒๐.	ดร.สุพันธ์ แก้วมีไซ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแผนการและการลงทุน
๒๑.	นายบุนทอง สีหาวง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
๒๒.	นายบุนเกิด สั้งสมสัก	รัฐมนตรีประจำสำนักงานนายกรัฐมนตรี
๒๓.	นายอาลุนแก้ว กิตติคุณ	รัฐมนตรีประจำสำนักงานนายกรัฐมนตรี
๒๔.	นางสุวันเพ็ง บุปผานวง	รัฐมนตรีประจำสำนักงานนายกรัฐมนตรี

ที่มา:

- สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ เวียงจันทน์

<http://vientiane.thaiembassy.org/th/news/announce/detail.php?ID=346> (เข้าถึงข้อมูลวันที่ 25 เมษายน 2559)

ข้อมูลอ้างอิง

- พรชัย น้อยบ้านไฉ่. สภาแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2555
- http://www.ipu.org/parline-e/reports/2175_A.htm
- <http://vientiane.thaiembassy.org/th/news/announce/detail.php?ID=346>
(เข้าถึงข้อมูลวันที่ 25 เมษายน 2559)

ที่ปรึกษา

นางละออ ภูธรใจ

นางสาววันทนีย์ สายพิมพ์ิน

รองเลขาธิการวุฒิสภา

ผู้อำนวยการสำนักภาษาต่างประเทศ

คณะผู้จัดทำ

๑. นายสุพจน์ หุตายน

๒. นางสาวรณิณี หุตายน

๓. นางวรวิมล รัตนมาลี

๔. นางสาวสรวงกนก สระบัว

๕. นายดิเรก กวินสุนทรกุล

๖. นายจรงค์ กลับชนะ

๗. นางสาวพัชณี วิทยาภรณ์

๘. นายศักดิ์กะ จราวิวัฒน์

๙. นางสาวมัญชรี พงศ์สุทธิ

๑๐. นางสาวธนิยา อุมะวิชนี

๑๑. นายปิยะชาติ ชื่นจิต

๑๒. นายปกรณ์ นวลมณี

๑๓. นางสาวอัมพะวัน ปฐมกุล

๑๔. นางสาวสว่างใจ มนตรีพิลา

๑๕. นางสาวสิริญา กรอบพุดชา

๑๖. นางสาวกาญจนา ประสพจันทร์

๑๗. นางสุภาวดี ศรศักดิ์ดา

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานภาษาอังกฤษ

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานภาษาจีนและภาษาอื่น

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานภาษาฝรั่งเศส รัสเซีย และอิตาลี

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริหารทั่วไป

นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ

นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ

นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ

นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ

นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ

นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ

นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ

นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ

นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ

เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

สำนักภาษาต่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๔๕๙ อาคารสุขประพฤติ ถนนประชาชื่น

แขวง/เขต บางซื่อ กรุงเทพมหานคร ๑๐๘๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๐๒-๑๐

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๐๓